

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Laymann, Paul

Dilingæ, 1666

Capitvlvm Vlt. Nullus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62559](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62559)

potuerit, vti hic apparet in cit. §. Episcopo, tamen ea facultas, exceptis quibusdam casibus, ablata est in Trident. sess. 7. c. 10. de reform. & dixi lib. 1. tr. 4. c. 7. n. 16. Quare hodie ordinatio, Sede vacante, fieri non potest intra annum. Quod tamen intelligi debet de ordinatione subiectorum: interim non prohibetur Capitulum in diocesi sua exteros ordinandi alicui Episcopo licentiam dare, vti docet Henricq. lib. 10. c. 22. Piafecijs p. 1. c. 1. n. 10.

§. Religiosi.

SI Monasterium situm in vna diocesi prioratum habeat in alia diocesi, eumque non exemptum ab Episcopo loci, tum qui in prioratu illo cum Superiorum facultate degunt, ordinari possunt ab Episcopo eiusdem loci seu diocesi, licet inde oriundi non sint.

Nunc verò habemus expressiorem de hac re Constitutionem Clementis VIII. apud Quarantā in sum. Bullarij, ver. ordo, Barbofam p. 2. alleg. 7. n. 18. & in declarat. Cardin. pratermissis, super sess. 23. Trident. c. 10. Quod Regulares Prælati literas dimissorias subditis suis iisdem regularibus (non autem secularibus sub pœna suspensionis ab officio & beneficio, cit. sess. 23. c. 10.) dare possint; sed ad Episcopum diocesenum, nempe eius diocesis, in qua situm est Monasterium, in quo à Superiore positus est Regularis ordinandus; ea tamen limitatione, vt si Episcopus ille absens sit, vel ordinationes non habiturus, tum Regularis ad quemcunque alium Episcopum mitti possit, à quo examinandus erit quoad doctrinam: dummodò ne quid in fraudem fiat, seu non de industria differatur concessio dimissoriarum ad proprium diocesenum (v. g. donec Sedes vacet, & nulla ibi ordinatio sit) vt ad alienum Episcopum literæ dirigi possint. Porrò si ob causam absentiae, vel non habitæ ordinationis, dimissoriæ ad alium dirigantur Episcopum, ea in literis exprimenda erit. Vide etiam Trident. ead. sess. 23. c. 12. de reform. Rodrig. tom. 1. q. 18. a. 6.

QVÆRES: Vtrum hæc intelligi etiam debeant de Prælati Regularibus exemptis ab Episcopo, quod Regulares suos mittere debeant ad Episcopum eius diocesis, in qua Monasterium eorum situm est. Videtur esse affirmandum; cum Clemens VIII. nihil distingat inter exemptos, & non exemptos. Ceterique tamen Ordines exempti priuilegium à Sede Apostolica acceperunt, quod à quocunque Episcopo Catholico cum Prælatorum suorum licentia seu literis dimissorijs ordinari possint, vt videre licet apud Rodrig. tom. 1. q. 18. a. 5. Mirandam in man. Prælatorum tom. 1. q. 39. a. 3. Compendium Societ. Iesv, ver. ordo. Neque talibus priuilegijs repugnat Concil. Trident. cit. sess. 23. c. 10. cum tantum prohibeat regularibus Prælati, etiam exemptis, ne secularibus subditis suis dimissorias ad alios Episcopos concedant. Cæterum, si Prælati exempti regularis, vel secularis, quasi Episcopalem in loco iurisdictionem obtineat, quod propter immemoriam consuetudinem dimissorias subditis suis secularibus dare possit, ex responsione Rotæ Rom. tradit Piafecijs p. 1. c. 1. n. 12.

CAPITVLVM VI.

Nullus.

PARAPHRASIS.

Hoc c. quatuor prohibentur: Primum. Ne quisquam Episcopus, alijsue infanti, id est, qui septem annos ætatis non impleuit, primam tonsuram conferat: Præterquam si Religionem ingrediatur, videl. à parentibus, vel tutoribus oblatas, vt olim moris erat. Quod annotauit hic Ancharanus.

Secundum. Ne prima tonsura conferatur homini illiterato, id est, qui literas latinas omnino nescit, vt idem Ancharanus annotauit. Vide Trident. sess. 23. c. 4. de reform.

Tertium. Ne quisquam tonsuram primam conferat homini diocesis alienæ, absque

abfq; licētia Superioris, id est, Episcopi, vti constat ex c. præc. & notat Gl. hīc ver. Superioris. Tamen si enim in c. præc. duntaxat statutū esse videatur de ordinatione stricte sumpta, quōd Clerico alienæ diocesis abfq; licētia, seu dimissōrijs literis Episcopi propriij fieri non possit, idem tamen sentiendum quoq; est de collatione primæ tonsuræ, vti cōstat ex hoc c. & c. primatus, d. 71. Quare etiam prima tonsura ab alieno Episcopo malè collata irrita cēseri debet. ita vt sine dispensatione Episcopi ad vltiorem ordinem ascendere non possit. Censura tamen maior seu feuerior incurritur ab eo, qui ordinem tonsurato confert, quàm ab eo, qui primam tonsuram, vti dictum est in c. 2. hoc lib. & tit.

Quartum. Ne prima tonsura conferatur coniugato, nisi Religionem intrare, vel ad sacros ordines promoueri velit. si tamen vxor etiam Religionem ingredi, vel in seculo manens continentia vōtum edere velit. dummodò hoc casu talis ætatis sit, vt extra incontinentiæ periculum esse videatur. **Qua** de re in c. cum sis, c. coniugatus, c. vxoratus, de conuers. coniug.

Qui autem contra hæc fecerit, per annum à collatione tonsuræ clericalis tantum ipso iure suspensus manet: vt videl. in eo, in quo peccauit, puniatur.

S V M M A R I V M.

1. Si Episcopus proprius suspensus est, non ta-

men diocessani libere possunt ad alium Episcopum pro susceptione clericalis tonsuræ accedere.

2. Potest autem Episcopus suspensus (vix & confirmatus ac nondum consecratus) dare literas dimissorias ad alienum.

QUÆRITVR hic primò: Si Episcopus proprius suspensus sit, vtrum diocessani libere ad alium Episcopum pro susceptione clericalis tonsuræ accedere possint? Negat hic Gl. fin. communiter recepta: cum id nullibi expressum sit; sed tantum clericis, quōd Episcopo suspēso propter alienæ diocesis Clericum ordinatum, ad alium Episcopum accedere liceat, c. 2. hoc lib. & tit. Potest verò Episcopus suspensus in hoc casu dare literas dimissorias ad alienum Episcopum, sicuti Episcopus confirmatus, ac nondum consecratus, teste Ioann. Andr. & Anchorano hic.

QUÆRITVR secundo: Vtrum hæc pena extendenda sit ad eos, qui ordines v. g. minores conferunt infanti, illiterato, aut coniugato? Ita affirmat S. Anton. in sum. p. 3. tit. 28. c. 4. Sed contrarium est tenendum: Quia lex pœnalis propter rationis identitatem extendenda non est vltra casum expressum. Adde, specialiter prohibendum fuisse, ne prima tonsura conferatur inhabilibus personis; cum ea sit veluti ianua, per quam homines ad statum clericalem admittuntur, vti Suarez annotauit de censur. disp. 31. 5. n. 3.

TITVLVS XII.

DE SCRVTINIO IN ORDINE SERVANDO.

Agitur de scrutinio, id est, examine, quod ante ordinationem institui debet, num idonei sint, qui ordinationem petunt, iuxta

c. 2. d. 24. Hoc autem examen ad Episcopum ordinarium pertinet, qui si dimissorias literas dare velit ad alium Episcopum, prius examen de vita ac moribus ordinandi institueret.